

การทดลองที่ 5

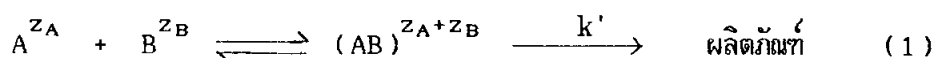
ผลของความแรงเชิงไอออนต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา

จุดประสงค์

1. ศึกษาผลของความแรงเชิงไอออน (ionic strength) ต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา
2. หาค่าคงที่อัตราของปฏิกิริยา

ทฤษฎี

พิจารณาปฏิกิริยาระหว่างไอออนสองชนิด A^{Z_A} และ B^{Z_B} เมื่อ Z_A และ Z_B คือประจุของไอออน A และ B ตามลำดับ

$$\text{อัตราการเกิดปฏิกิริยา} \quad v = k'[AB] \quad (2)$$

ซึ่ง $(AB)^{Z_A+Z_B}$ อยู่ในสมดุลกับสารตั้งต้น ดังนั้นสามารถใช้แนวคิดเดียวกับการเกิดสารเชิงซ้อนกัมมันต์ (activated complex) จากข้อเสนอของ J.N. Bronsted โดยเขียนค่าคงที่สมดุลได้เป็น

$$K = \frac{a_{AB}}{a_A a_B} = \frac{[AB]}{[A][B]} \frac{\gamma_{AB}}{\gamma_A \gamma_B} \quad (3)$$

เมื่อ a คือ แอกติวิตี และ γ คือสัมประสิทธิ์แอกติวิตี ดังนั้นถ้าแทนค่า $[AB]$ จากสมการ (3) ลงในสมการ (2) จะได้

$$v = k'K[A][B] \frac{\gamma_A \gamma_B}{\gamma_{AB}} \quad (4)$$

หรือ $v = k[A][B] \quad (5)$

โดย $k = k'K \frac{\gamma_A \gamma_B}{\gamma_{AB}} \quad (6)$

เมื่อ k คือ ค่าคงที่อัตราของปฏิกิริยา สำหรับสารละลายที่มีความเจือจางเป็นอนันต์ ค่าสัมประสิทธิ์แอกติวิตีมีค่าเป็น 1 จะทำให้สมการ (6) กลายเป็น

$$k_0 = k'K \quad (7)$$

หรือ แทนค่าสมการ (7) ลงในสมการ (6)

$$k = k_0 \frac{\gamma_A \gamma_B}{\gamma_{AB}} \quad (8)$$

เมื่อ k_0 คือ ค่าคงที่อัตราเมื่อความเจือจางเป็นอนันต์ จากกฎจำกัดของดีบาย-ฮักเกิล (Debye-Hückel Limiting Law) สัมประสิทธิ์แอกติวิตีแปรผัน โดยตรงกับรากที่สองของความแรงเชิงไอออน $\sqrt{I}$ ดังสมการ

$$\log \gamma_i = -0.509 Z_i^2 \sqrt{I} \quad (9)$$

ซึ่ง $I = \frac{1}{2} \sum m_i Z_i^2$ เมื่อ m_i คือความเข้มข้นของไอออนในหน่วยโมลแลล

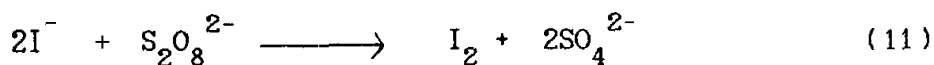
ฉะนั้นถ้าเขียนสมการ (8) ในรูปลอการิทึม แล้วแทนค่าด้วยสมการ (9) จะได้

$$\log k = \log k_0 - 0.509 (Z_A^2 + Z_B^2 - (Z_A + Z_B)^2) \sqrt{I}$$

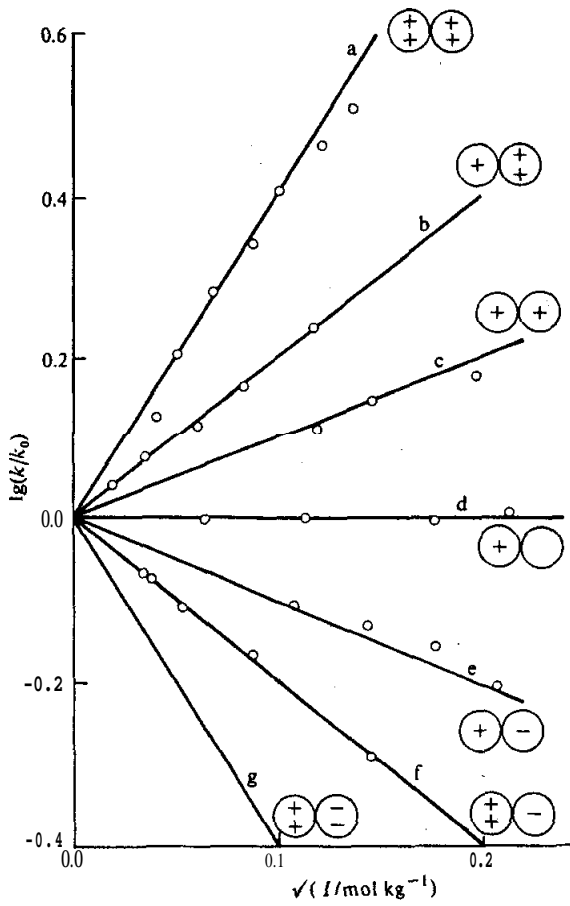
$$\text{หรือ } \log \frac{k}{k_0} = 1.018 Z_A Z_B \sqrt{I} \quad (10)$$

สมการ (10) นี้เรียกว่า สมการ Bronsted ฉะนั้นถ้าเขียนกราฟระหว่าง $\log(k/k_0)$ กับ $\sqrt{I}$ ควรจะได้กราฟเส้นตรงที่แสดงถึงผลของความแรงเชิงไอออนต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา หรือที่เรียกว่า "primary kinetic salt effect" ดังตัวอย่างของปฏิกิริยาระหว่างไอออนในรูปที่ 5.1 ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าปฏิกิริยาระหว่างไอออนที่มีประจุเหมือนกัน อัตราการเกิดปฏิกิริยาจะเพิ่มขึ้นตามความแรงเชิงไอออน (a, b และ c) ในขณะที่ปฏิกิริยาระหว่างไอออนที่มีประจุต่างกันอัตราการเกิดปฏิกิริยาจะลดลงเมื่อความแรงเชิงไอออนเพิ่มขึ้น (e, f และ g) ส่วนปฏิกิริยาระหว่างไอออนกับโมเลกุลที่เป็นกลาง (d) ซึ่งมีผลคูณของประจุเป็นศูนย์นั้น ความแรงเชิงไอออนจะไม่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา การติดตามความก้าวหน้าของปฏิกิริยาระหว่างไอออนในทางปฏิบัติทำได้หลายวิธี ขึ้นกับลักษณะของปฏิกิริยา โดยเฉพาะสมบัติของสารเริ่มต้นและสารผลิตภัณฑ์ ลองพิจารณาปฏิกิริยาสองชนิดที่ใช้การวิเคราะห์ปริมาณด้วยวิธีดีเทรต และวิธีสเปกโทรโฟโตเมตรี (ดูภาคผนวก 2.1)

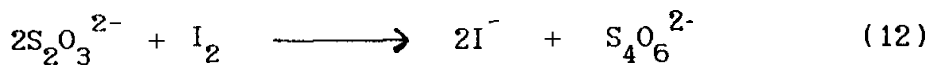
ปฏิกิริยาการออกซิไดซ์ไอโอไดด์ไอออน (I^-) ไปเป็นไอโอดีนโมเลกุล (I_2) ด้วยเปอร์ซัลเฟตไอออน ($S_2O_8^{2-}$)

ช่วงเวลาในการเกิดไอโอดีนอิสระทดสอบโดยการเติมโซเดียมไทโอซัลเฟตลงในส่วนผสมของปฏิกิริยา

รูปที่ 5.1 การเปลี่ยนแปลงอัตราของปฏิกิริยากับค่าความแรงของไอออน

เนื่องจากปฏิกิริยาการรีดิวซ์ I_2 ไปเป็น I^- ด้วย $S_2O_3^{2-}$ ในปฏิกิริยา (12) เร็วกว่าปฏิกิริยา (11) มาก ดังนั้นขั้นกำหนดอัตราของปฏิกิริยา (rate determining step) คือ ปฏิกิริยา (11) ซึ่งจะมีอัตราของปฏิกิริยาในรูปสมการอนุพันธ์เป็น

$$\frac{d[S_2O_8^{2-}]}{dt} = k_{app} [S_2O_8^{2-}] \quad (13)$$

เมื่อ $k_{app} = k[I^-]$ โดย k คือค่าคงที่อัตราจริงของปฏิกิริยา ถ้าการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นที่ละน้อยเราจะได้

$$-\frac{\Delta[S_2O_8^{2-}]}{\Delta t} = k_{app}[S_2O_8^{2-}]_0 \quad (14)$$

ในทางปฏิบัติ การทดสอบไอโอดีนอิสระนอกจากจะเติมไทโอซัลเฟตแล้วยังเติมน้ำแป้งลงไปเป็นอินดิเคเตอร์ คือ เมื่อไทโอซัลเฟตไอออนทำปฏิกิริยาหมด จะเกิดสารเชิงซ้อนสีน้ำเงินระหว่างไอโอดีนกับน้ำแป้ง (I_2 .starch complex) ขึ้น ทำให้ได้

$$\frac{\Delta[S_2O_3^{2-}]}{2\Delta t} = \frac{\Delta[S_2O_8^{2-}]}{\Delta t} \quad (15)$$

เพราะฉะนั้น

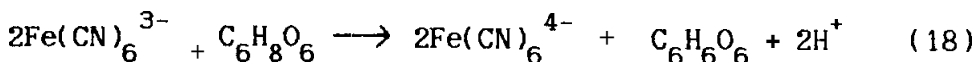
$$\frac{\Delta[S_2O_3^{2-}]}{2\Delta t} = k_{app}[S_2O_8^{2-}]_0 \quad (16)$$

หรือ

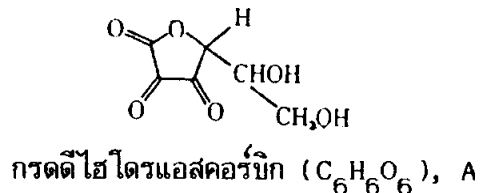
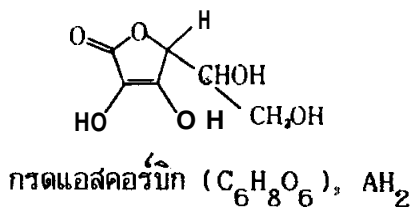
$$\frac{\Delta x}{2\Delta t} = k_{app}[S_2O_8^{2-}]_0 \quad (17)$$

เมื่อ x คือ ความเข้มข้นของไทโอซัลเฟตมีหน่วยเป็นโมล Δt คือ ช่วงเวลาที่ผสมเปอร์ซัลเฟตจนกระทั่งเกิดไอโอดีนอิสระขึ้น ดังนั้นโดยใช้เปอร์ซัลเฟตไอออนที่มีความเข้มข้นต่างกัน จะสามารถคำนวณค่า k_{app} ดังสมการ (16)

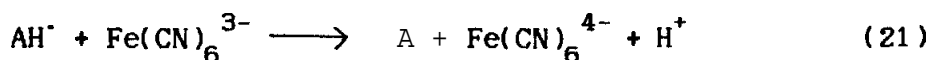
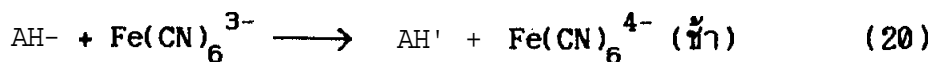
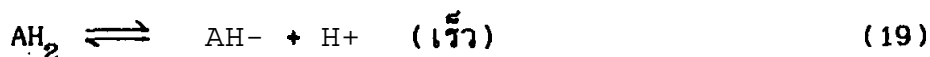
ปฏิกิริยารีดักชันของเฮกซะไซยาโนเฟอเรด (III) ($Fe(CN)_6^{3-}$) โดยกรดแอสคอร์บิก

เมื่อ

มีกลไกในการเกิดปฏิกิริยาเป็น

จะเห็นได้ว่าปฏิกิริยา (20) เป็นขั้นกำหนดอัตราของปฏิกิริยา (rate determining step) ดังนั้นความก้าวหน้าที่ของปฏิกิริยา (18) พิจารณาได้จากความเข้มข้นที่เปลี่ยนแปลงของ $\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}$ ซึ่งสามารถติดตามด้วยวิธีสเปกโทรโฟโตเมตรี เนื่องจากสารละลาย $\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}$ ในน้ำจะมีสีเหลืองซึ่งดูดกลืนแสงสูงสุดที่ความยาวคลื่น 418 นาโนเมตร และสภาพดูดกลืนแสงเป็น $1012 \text{ โมลาร์}^{-1} \cdot \text{ซม}^{-1}$ ในขณะที่ AH_2 , A และ $\text{Fe}(\text{CN})_6^{4-}$ ในน้ำไม่มีสี

อุปกรณ์และสารเคมี

ปฏิกิริยาระหว่างไอโอดีนไดด์กับเปอร์ซัลเฟตไอออนที่อุณหภูมิ 25°C .

ขวดวัดปริมาตรขนาด 100 250 และ 500 ลบ.ซม.

ขวดรูปกรวยขนาด 125 และ 250 ลบ.ซม.

ปิเปตขนาด 10 และ 25 ลบ.ซม.

บิวเรตขนาด 50 ลบ.ซม.

เทอร์โมมิเตอร์

นาฬิกาจับเวลา

โซเดียมไทโอซัลเฟต (sodium thiosulphate ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$))

โพตัสเซียมเปอร์ซัลเฟต (potassium persulphate ($\text{K}_2\text{S}_2\text{O}_8$))

โพตัสเซียมไอโอดีนไดด์ (potassium iodide (KI))

โพตัสเซียมไนเตรต (potassium nitrate (KNO_3))

EDTA disodium salt

แป้ง (starch)

กรดไฮโดรคลอริก (hydrochloric acid (HCl))

ปฏิกิริยาระหว่าง Hexacyanoferrate (III) กับ Ascorbate ไอออน

ขนาดวัดปริมาตรขนาด 250 ลบ.ซม.

ขนาดรูปกรวยขนาด 150 ลบ.ซม.

บีกเกอร์ขนาด 50 ลบ.ซม.

ปิเปตขนาด 25 ลบ.ซม.

นาฬิกาจับเวลา

สเปกโตรนิค 20 สเปกโตรโฟโตมิเตอร์

(spectronic 28 spectrophotometer)

โปตัสเซียมเฮกซะไซยาโนเฟอเรต

(potassium hexacyanoferrate (III) (K_3FeCN_6))

โปตัสเซียมไนเตรต (potassium nitrate (KNO_3))

กรดไนตริก (nitric acid (HNO_3))

กรดแอสคอร์บิก (ascorbic acid ($C_6H_8O_6$))

EDTA disodium salt

วิธีการทดลอง

ทำการทดลองเพียงหนึ่งปฏิกิริยา

ปฏิกิริยาระหว่างไอโอดีนกับเปอร์ซัลเฟต ไอออนที่อุณหภูมิ 25 °C.

1. เตรียมสารละลายต่อไปนี้ในน้ำ :

- โปตัสเซียมเปอร์ซัลเฟตความเข้มข้น 0.01 โมลาร์ จำนวน 500 ลบ.ซม.
- โปตัสเซียมไอโอดีนความเข้มข้น 0.1 โมลาร์ จำนวน 250 ลบ.ซม.
- โซเดียมไทโอซัลเฟตความเข้มข้น 0.001 โมลาร์ จำนวน 250 ลบ.ซม.
- สารละลายผสมระหว่างกรดไฮโดรคลอริก และ EDTA disodium salt 1000 ลบ.ซม. โดยให้ความเข้มข้นของกรดไฮโดรคลอริกเป็น 0.001

- โมลาร์ และความเข้มข้นของ EDTA เป็น 0.00001 โมลาร์
 จากนั้นเตรียมสารละลายโปตัสเซียมไนเตรดความเข้มข้น 1.0 โมลาร์ จำนวน 250
 ลบ.ซม. โดยใช้สารละลายผสม (HCl-EDTA) ดังกล่าวข้างต้นเป็นตัวทำละลาย
2. นำสารละลายที่เตรียมทั้งหมดในข้อ 1 ไปแช่ในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 25°ซ
  3. เตรียมน้ำแป้งที่ใช้เป็นอินดิเคเตอร์โดยละลายแป้ง (starch soluble)
 1 กรัมด้วยน้ำเย็นประมาณ 100 ลบ.ซม. คนสารละลายให้ทั่วแล้วต้มให้เดือด ตั้งทิ้งไว้ให้
 เย็นที่อุณหภูมิ ก่อนจะนำไปใช้ควรทดสอบน้ำแป้งนี้ว่าเป็นอินดิเคเตอร์ได้หรือไม่ โดยแบ่งน้ำ
 แป้งมาเพียงเล็กน้อย (ประมาณ 5 ลบ.ซม.) เติมด้วยสารละลายไอโอดีน ถ้ามีสีน้ำเงิน
 เกิดขึ้น แสดงว่าน้ำแป้งนั้นเหมาะสมที่จะเป็นอินดิเคเตอร์
  4. นำขวดรูปกรวยขนาด 250 ลบ.ซม. จำนวน 10 ใบ พร้อมทั้งกำกับหมายเลข
 เลขบนขวดแต่ละใบด้วย ไปแช่ในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 25°ซ
  5. จากนั้นเริ่มเติมสารละลายต่างลงในขวดรูปกรวยทั้ง 10 ใบ ดังที่กำหนด
 ไว้ในตารางที่ 5.1 โดยเติมสารละลายโปตัสเซียมเปอร์ซัลเฟตหลังสุดเนื่องจากปฏิกิริยา
 เริ่มจากการผสมสารละลายนี้ลงไปในส่วนผสมของปฏิกิริยา ดังนั้นจะเริ่มจับเวลาช่วงนี้ไป
 จนกระทั่งเกิดสีน้ำเงินของสารเชิงซ้อนระหว่างไอโอดีนกับน้ำแป้งขึ้น บันทึกเวลาที่ใช้สำหรับ
 สารละลายแต่ละขวด

ตารางที่ 5.1 แสดงส่วนผสมของปฏิกิริยาในแต่ละขวด (ลบ.ซม.)

ขวดที่	KI	Na ₂ S ₂ O ₃	KNO ₃	HCl-EDTA	น้ำแป้ง	K ₂ S ₂ O ₈
1	20	10		59	1	10
2	20	10		44	1	25
3	20	10		36	1	33
4	20	10	1	43	1	25
5	20	10	3	41	1	25
6	20	10	5	39	1	25
7	20	10	10	34	1	25

ขวดที่	KI	Na ₂ S ₂ O ₃	KNO ₃	HCl-EDTA	น้ำปิ้ง	K ₂ S ₂ O ₈
8	20	10	20	24	1	25
9	20	10	25	19	1	25
10	20	10	35	9	1	25

ปฏิกิริยาระหว่างเฮกซะไซยาโนเฟอเรต (III) กับแอสคอร์บิกไอออน

1. เตรียมสารละลายผสม K₃Fe(CN)₆-NaNO₃ ในขวดวัดปริมาตรขนาด 250 ลบ.ซม. จำนวน 4 ใบ โดยให้ทุกขวดมีความเข้มข้นของ K₃Fe(CN)₆ เท่ากันเป็น 0.001 โมลาร์ และความเข้มข้นของ NaNO₃ ในแต่ละขวดเป็น 0.02 0.05 0.1 และ 0.2 โมลาร์ ตามลำดับ

2. เตรียมสารละลายผสมระหว่าง HNO₃ C₆H₈O₆ และ EDTA disodium salt จำนวน 250 ลบ.ซม. ซึ่งมีความเข้มข้นของ HNO₃ เป็น 0.01 โมลาร์ ความเข้มข้นของ C₆H₈O₆ เป็น 0.00025 โมลาร์ และ 0.001% สำหรับ EDTA disodium salt โดยเติมสารละลายกรดแอสคอร์บิกหลังสุด

หมายเหตุ : สารละลายในข้อ 2 นี้ ควรเตรียมและใช้ทันทีในเวลาปฏิบัติการ ไม่ควรเตรียมไว้ล่วงหน้า เนื่องจากจะเกิดปฏิกิริยาระหว่างออกซิเจนในอากาศกับกรดแอสคอร์บิกอย่างช้าๆ

3. ตั้งสารละลายข้อ 1 และข้อ 2 ให้อยู่ในสมตุลที่อุณหภูมิห้อง แล้วรีบปิเปตสารละลาย K₃Fe(CN)₆-NaNO₃ ขวดแรก (ความเข้มข้น NaNO₃ เป็น 0.02 โมลาร์) จำนวน 25 ลบ.ซม. ใส่ลงในขวดรูปกรวยขนาด 125 ลบ.ซม. จากนั้นเริ่มปฏิกิริยาโดยปิเปตสารละลายในข้อ 2 จำนวน 25 ลบ.ซม. ผสมลงไปอย่างรวดเร็ว เริ่มจับเวลาทันที

4. เขย่าสารละลายให้ผสมเป็นเนื้อเดียวกัน แล้วรีบปิเปตสารละลายผสมนี้ลงในหลอดทดลอง นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 418 นาโนเมตร บันทึกผลการทดลองทุกๆ 1 นาที เป็นเวลา 20 นาที และเก็บสารละลายนี้ส่วนหนึ่งไว้วัด A_∞ ด้วย

5. ส่วนค่า A₀ คือ ค่าการดูดกลืนแสงที่ t=0 นั้นทำได้โดยวัดจากการดูดกลืนแสงของสารละลายผสมระหว่างน้ำกับ K₃Fe(CN)₆-NaNO₃ จำนวน 25 ลบ.ซม. เท่ากัน

6. ทำการทดลองซ้ำข้อ 3 - 5 กับสารละลายชนิดอื่นๆ ในข้อ 1

การวิเคราะห์ผลและการคำนวณ

ปฏิกิริยาระหว่างไอโอไดด์กับเปอร์ซัลเฟตไอออน

1. คำนวณความเข้มข้นของสารแต่ละชนิดในส่วนผสมของปฏิกิริยาในแต่ละขวด
2. หาค่าคงที่อัตราปรากฏ k_{app} และค่าคงที่อัตราจริง k สำหรับปฏิกิริยาในสามขวดแรก
3. คำนวณค่า $\sqrt{I}$ และเขียนกราฟระหว่าง $\log(k/k_0)$ กับ $\sqrt{I}$
4. ผลลัพธ์ในข้อ 3 เป็นไปตามสมการ Bronsted หรือไม่ อธิบายในรูปความเข้มข้น และทิศทางการเบี่ยงเบน
5. เปรียบเทียบกับความชันของกราฟในข้อ 3 กับผลคูณของประจุ (ในรูปเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาด (% error))

ปฏิกิริยาระหว่างเฮกซะไซยาโนเฟอเรต (III) กับแอสคอร์บิกไอออน

จากกฎของเบียร์และแลมเบิร์ต (Beer-Lambert Law) การดูดกลืนแสงแปรผันโดยตรงกับความเข้มข้นของสารละลาย ฉะนั้น

$$[\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}] = \frac{A}{A_0} [\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}]_0 \quad (22)$$

เมื่อ $[\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}]$ และ $[\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}]_0$ คือ ความเข้มข้นของเฮกซะไซยาโนเฟอเรตไอออน ที่เวลาใดๆ และที่ $t=0$ ตามลำดับ ส่วน A และ A_0 เป็นค่าการดูดกลืนแสงที่เวลาใดๆ และที่ $t=0$ ตามลำดับ ดังนั้นความเข้มข้นของกรดแอสคอร์บิกที่เวลาใดๆ คือ

$$[\text{AH}_2] = [\text{AH}_2]_0 - \frac{1}{2} \{ [\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}]_0 - [\text{Fe}(\text{CN})_6^{3-}] \} \quad (23)$$

เมื่อ $[\text{AH}_2]_0$ คือ ความเข้มข้นเริ่มต้น ($t=0$) ของกรดแอสคอร์บิก

ค่าคงที่อัตราของปฏิกิริยา (18) พิจารณาจากสมการอัตราอินทิเกรตอันดับสอง เมื่อสารตั้งต้นต่างชนิดกันจะได้

$$\frac{1}{(2[AH_2]_0 - [Fe(CN)_6^{3-}]_0)} \ln \frac{[AH_2][Fe(CN)_6^{3-}]_0}{[AH_2]_0[Fe(CN)_6^{3-}]} = kt \quad (24)$$

$$\text{หรือ } \ln \frac{[AH_2]}{[Fe(CN)_6^{3-}]} = (2[AH_2]_0 - [Fe(CN)_6^{3-}]_0)kt + \ln \frac{[AH_2]_0}{[Fe(CN)_6^{3-}]_0} \quad (25)$$

ถ้าเขียนกราฟระหว่าง $\ln([AH_2]/[Fe(CN)_6^{3-}])$ กับ t ควรจะได้กราฟเส้นตรงที่มีความชันเป็น $(2[AH_2]_0 - [Fe(CN)_6^{3-}]_0)k$ เมื่อ k คือค่าคงที่อัตราของปฏิกิริยา

1. คำนวณความเข้มข้น $[Fe(CN)_6^{3-}]$ และ $[AH_2]$ จากนั้นเขียนกราฟระหว่าง $\ln([AH_2]/[Fe(CN)_6^{3-}])$ กับ t และคำนวณค่าคงที่อัตราสำหรับสารละลายทุกชุด
2. คำนวณค่าความแรงเชิงไอออน (I) เมื่อสมการ Bronsted จากกฎจำกัดของดีบาย-ฮักเกิล สำหรับสารละลายที่เจือจางคือ

$$1 + \frac{0.5}{I} \approx 1.018 Z_A Z_B \sqrt{I}$$

และสำหรับสารละลายที่เข้มข้นคือ

$$\log \frac{k}{k_0} \approx 1.018 Z_A Z_B \frac{\sqrt{I}}{1 + \sqrt{I}}$$

จงเขียนกราฟระหว่าง $\log(k/k_0)$ กับ $\sqrt{I}$ เปรียบเทียบกับกราฟที่เขียนระหว่าง $\log(k/k_0)$ กับ $\sqrt{I}/(1 + \sqrt{I})$

3. แสดงข้อคิดเห็นสำหรับผลลัพธ์ในข้อ 2 ว่าสอดคล้องหรือเบี่ยงเบนไปจากทฤษฎีอย่างไร

4. เปรียบเทียบความชันของกราฟในข้อ 2 กับผลคูณของประจุในรูปแบบเปอร์เซ็นต์
ความผิดพลาด (% error)

คำถาม

1. จากสมการของ Bronsted จงหาว่าปฏิกิริยาต่อไปนี้ควรมีอัตราของ
ปฏิกิริยาเพิ่มขึ้น ลดลง หรือไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อความแรงเชิงไอออนเพิ่มขึ้น

- ปฏิกิริยาซาฟอนนิฟิเคชัน (Saponification) ของเอสเทอร์
- $\text{NH}_4^+ + \text{CNO}^- \longrightarrow \text{CO}(\text{NH}_2)_2$
- $[\text{Co}(\text{NH}_3)_5\text{Br}]^{2+} + \text{Hg}^{2+} \longrightarrow$ สารผลิตภัณฑ์
- $[\text{Cr}(\text{Urea})_6]^{3+} + \text{H}_2\text{O} \longrightarrow$ สารผลิตภัณฑ์

แบบรายงานข้อมูลการทดลองที่ 5
ผลของความแรงเชิงไอออนต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา

ชื่อนักศึกษา ..... รหัสประจำตัว .....

ชื่อผู้ร่วมงาน 1. .... รหัสประจำตัว .....

2. .... รหัสประจำตัว .....

กลุ่มที่ ..... ตอนที่ .....

วันที่ทำการทดลอง .....

อุณหภูมิห้อง ..... °C

อุณหภูมิที่ทำการทดลอง ..... °C

ปฏิกิริยาระหว่างไอไอไดต์กับเปอร์ซัลเฟต ไอออน

น.น. KI	=	กรัม
น.น. Na ₂ S ₂ O ₃	=	กรัม
น.น. K ₂ S ₂ O ₈	=	กรัม
น.น. EDTA	=	กรัม
น.น. KNO ₃	=	กรัม

เวลาที่ ใช้ ในการเกิดปฏิกิริยาสำหรับส่วนผสมของสารละลายในแต่ละขวด

ขวดหมายเลข	เวลาที่เกิดปฏิกิริยา (นาที)
1	
2	
3	
4	

ชวตหมายเลข	เวลาที่เกิดปฏิกิริยา (นาที)
5	
6	
7	
8	
9	
10	

แบบรายงานข้อมูลการทดลองที่ 5
ผลของความแรงเชิงไอออนต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา

ชื่อนักศึกษา ..... รหัสประจำตัว .....

ชื่อผู้ร่วมงาน 1. .... รหัสประจำตัว .....

2. .... รหัสประจำตัว .....

กลุ่มที่ ..... ตอนที่ .....

วันที่ทำการทดลอง .....

อุณหภูมิห้อง ..... °C

อุณหภูมิที่ทำการทดลอง ..... °C

ปฏิกิริยาระหว่าง ไอ ไอ ไดต์กับเปอร์ซัลเฟต ไอออน

น.น. KI	=	กรัม
น.น. $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$	=	กรัม
น.น. $\text{K}_2\text{S}_2\text{O}_8$	=	กรัม
น.น. EDTA	=	กรัม
น.น. KNO_3	=	กรัม

เวลาที่ ใช้ ในการเกิดปฏิกิริยาสำหรับส่วนผสมของสารละลายในแต่ละขวด

ขวดหมายเลข	เวลาที่เกิดปฏิกิริยา (นาที)
1	
2	
3	
4	

ชวตหมายเลข	เวลาที่เกิดปฏิกิริยา (นาที)
5	
6	
7	
8	
9	
10	

แบบรายงานข้อมูลการทดลองที่ 5
ผลของความแรงเชิงไอออนต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา

ชื่อนักศึกษา ..... รหัสประจำตัว .....

ชื่อผู้ร่วมงาน 1. .... รหัสประจำตัว .....

2. .... รหัสประจำตัว .....

กลุ่มที่ ..... ตอนที่ .....

วันที่ทำการทดลอง .....

อุณหภูมิห้อง ..... °C

อุณหภูมิที่ทำการทดลอง ..... °C

ปฏิกิริยาระหว่างเฮกซะไซยาโนเฟอเรต (III) กับแอสคอร์บิกไอออน

น.น. $K_3Fe(CN)_6$ =   กรัม

น.น. $NaNO_3$ =   กรัม

น.น. $C_6H_8O_6$ =   กรัม

น.น. EDTA disodium salt =   กรัม

เวลา (นาที)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 418 นาโนเมตร			
	สารละลายผสม 1	สารละลายผสม 2	สารละลายผสม 3	สารละลายผสม 4
0				
1				
2				
3				

เวลา(นาที)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 418 นาโนเมตร			
	สารละลายผสม 1	สารละลายผสม 2	สารละลายผสม 3	สารละลายผสม 4
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

แบบรายงานข้อมูลการทดลองที่ 5
ผลของความแรงเชิงไอออนต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา

ชื่อนักศึกษา ..... รหัสประจำตัว .....

ชื่อผู้ร่วมงาน 1. .... รหัสประจำตัว .....

2. .... รหัสประจำตัว .....

กลุ่มที่ ..... ตอนที่ .....

วันที่ทำการทดลอง .....

อุณหภูมิห้อง ..... °C

อุณหภูมิที่ทำการทดลอง ..... °C

ปฏิกิริยาระหว่างเฮกซะไซยาโนเฟอเรต (III) กับแอสคอร์บิกไอออน

น.น. $K_3Fe(CN)_6$ =   กรัม

น.น. $NaNO_3$ =   กรัม

น.น. $C_6H_8O_6$ =   กรัม

น.น. EDTA disodium salt =   กรัม

เวลา(นาที)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 418 นาโนเมตร			
	สารละลายผสม 1	สารละลายผสม 2	สารละลายผสม 3	สารละลายผสม 4
0				
1				
2				
3				

เวลา(นาที)	ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 418 นาโนเมตร			
	สารละลายผสม 1	สารละลายผสม 2	สารละลายผสม 3	สารละลายผสม 4
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				